Programiranje 2 — šesti par domačih nalog

1 Datoteko naloga1.c dopolnite s funkcijo

```
char* zdruzi(char** nizi, char* locilo),
```

ki vrne kazalec na začetek novoustvarjenega niza, sestavljenega iz kopij posameznih nizov v podani tabeli, te kopije pa so med seboj ločene s kopijami podanega ločila. Parameter nizi je kazalec na začetek tabele kazalecv na začetke nizov. Ta tabela se konča s kazalecm NULL.

Na primer, če tabela vsebuje kazalce na začetke nizov "Radko", "Milena" in "Boris" ter kazalec NULL in če kazalec locilo kaže na začetek niza ", ", potem naj funkcija vrne kazalec na začetek novega niza "Radko, Milena, Boris".

2 V C-ju lahko poleg kazalcev na elemente primitivnih tipov definiramo tudi kazalec na celotno tabelo, če je njena dolžina neko fiksno število. Na primer, kazalec p v programu

#define N 5

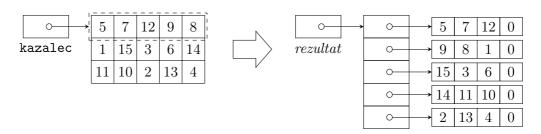
```
int TABELA[][N] = {
    { 5, 7, 12, 9, 8},
    { 1, 15, 3, 6, 14},
    {11, 10, 2, 13, 4}
};
int main() {
    int (*p)[N] = TABELA;
    ...
    return 0;
}
```

kaže na prvo *vrstico* tabele TABELA. Če kazalcu prištejemo 1, se njegova vsebina (pomnilniški naslov) poveča za N * sizeof(int), torej za število bajtov, ki jih zaseda celotna vrstica.

Datoteko naloga2.c dopolnite s sledečima funkcijama:

• int** ap2pp(int(*kazalec)[N], int izvornoStVrstic, int ciljnoStVrstic)

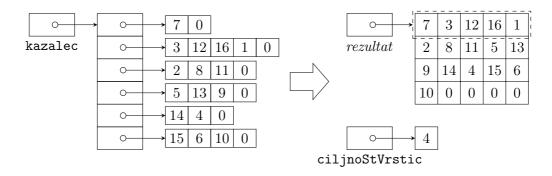
Kazalec kazalec kaže na prvo vrstico dvodimenzionalne tabele, ki vsebuje izvornoSt-Vrstic vrstic s po N pozitivnimi celimi števili. Funkcija naj vrne kazalec na začetek novoustvarjene tabele kazalcev na začetke ciljnoStVrstic novoustvarjenih sekundarnih tabel, ki vsebujejo elemente podane tabele, prepisane po vrsticah. Vsaka sekundarna tabela naj se zaključi z elementom 0. Na primer (N: 5; izvornoStVrstic: 3; ciljnoStVrstic: 5):

V vseh testnih primerih je število elementov vhodne tabele deljivo z vrednostjo parametra ciljnoStVrstic.

• int (*pp2ap(int** kazalec, int izvornoStVrstic, int* ciljnoStVrstic))[N]

Kazalec kazalec kaže na začetek tabele kazalcev na začetke izvornoStVrstic sekundarnih tabel. Vsaka sekundarna tabela vsebuje zaporedje pozitivnih celih števil in število 0 (ta ničla zgolj zaznamuje konec sekundarne tabele). Funkcija naj vrne kazalec na prvo vrstico novoustvarjene dvodimenzionalne tabele z N stolpci, ki po vrsti vsebuje elemente sekundarnih tabel (brez končnih ničel). V spremenljivko, na katero kaže kazalec ciljnoStVrstic, naj funkcija vpiše število vrstic izdelane tabele. Če zadnja vrstica izdelane tabele vsebuje manj kot N števil, naj se preostanek zapolni z ničlami. Na primer (izvornoStVrstic: 6; N: 5):

Testni primeri 1-5 kličejo funkcijo ap2pp, testni primeri 6-10 pa funkcijo pp2ap.